

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah -
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov -

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The only Slovenian daily
- in the United States -
Issued every day except
- Sundays and Holidays -

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT. Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879. TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.
NO. 144. — ŠTEV. 144. NEW YORK, SATURDAY, JUNE 19, 1915. — SOBOTA, 19. JUNIJA, 1915. VOLUME XXIII. — LETNIK XXIII.

ZAVEZNIKA STA ZAVZELA MESTO TARNOGRAD. STALIŠČE BOLGARSKE VLADE IN ZAVEZNIKI.

AVSTRIJCI SO PRODRLI ŽE DESET MILJ V BESARABIJO. — RUSIJI MANJKA MUNICIJE. HOI RUSKEGA POLKOVNIKA PROSTOVOLJKA. — IZJAVA SRBSKEGA POSLANIKA V RIMU. — ZAVEZNIŠKO BRODOVJE SE JE UMAKNILO V ZALIV KEFALO. — TURKI SO STOPILI V KAVKAZU ZOPET V OFENZIVO. — NALEZLJIVE BOLEZNI. — VENIZELOS. — BOLGARSKI MINISTRSKI PREDSEDNIK PRI POSLANIKIH ANGLIJE, FRANCIJE IN RUSIJE.

Položaj na vzhodnem bojišču.
Dunaj, Avstrija, 18. junija. — Uradno poročilo avstrijskega generalnega štaba se glasi:

Južno od Sienave se vedno zasledujemo Ruse in smo prodrli že preko sovražniške meje. Zavzeli smo višine severno od Krezova in zasedli mesto Tarnograd. Na Weresce se boji nadaljujejo. Nasim četam se je posrečilo priti na nekaterih mestih na nasprotni breg. Južno od Dnestra so se morali Rusi umakniti s svojih postojank pri Litynji. V splošnem je položaj pri Dnestru neizpremenjen.

Vzhodno krilo armade generala Pflanzerja je večerj odbilo tri ruske napade. Sovražnik si je na vse mogoče načine prizadeval, da bi pregnal naše vojaštvo iz Besarabije v Bukovino, kar se mu pa ni posrečilo. Vjeli smo osem častnikov, tisoč mož in zaplenili nekaj strojnih pušk.

Nemško poročilo.
Berlin, Nemčija, 18. junija. — Iz velikega nemškega generalnega štaba poročajo sledeče:
Pri Tarnogradu (gubernija Lublin) so Avstrijci in Nemci pregnali Ruse z obeh strani nekoga malega pritoka reke Tanev. Poročilo je začela Ruse zasledovati armada generala Mackensena in jih pogonila dalje proti vzhodu.

Severovzhodno od Strija je situacija neizpremenjena.

Invazija Besarabije.
Berlin, Nemčija, 18. junija. — Iz poročil, ki so dospela iz glavnega poročevalskega stana v Galiciji je razvidno, da so se morali Rusi na celi fronti umakniti na zadnjo obrambno črto pred Lvovom. Ruske čete, ki se nahajajo v tem delu, pripadajo tretji in osmi ruski armadi. Obe armadi sta bili meseca maja že enkrat poraženi, toda zadnji čas sta dobili zadostna ojačenja in zamoreta zopet operirati.

Sovražnik se povsod v velikem neredu umika.

Ko je šef avstrijskega generalnega štaba potokel ruske čete pri reki San, je poslal svojo armado proti Dnestru, kjer se sedaj vrše silno vroči boji.

Avstrijci so prodrli sedaj že 10 milj v Besarabijo. Podpira jih močna artilerija. Sedaj ogrožajo mesto Chotin, ki leži severovzhodno od Černovca. Umikajoči Rusi branijo z veliko hrabrostjo vsak kosček zemlje. Za seboj požgejo vse vasi in pozivajo prebivalstvo, da naj se pridruži armadi.

Pomanjkanje municije.
Berlin, Nemčija, 18. junija. — Dopisnik nekega tujaknjega časopisa je sporočil, da ruske tovarne za municijo nočindan obratujejo, kljub temu je pa množina municije, ki je producirana, primeroma majhna.

Hoi ruskega polkovnika jetnica.
Berlin, Nemčija, 18. junija. — Armada generala Mackensena je vjela tudi heer nekega ruskega častnika, ki je služila kot prostovoljka v ruski armadi.

Stališče Bolgarske.
Sofija, Bolgarska, 18. junija. — Bolgarska se ni odgovorila, če je zadovoljna s ponudbami zaveznikov, pač je pa prosila v nekaterih točkah za natančnejše pojasnilo. Ministrski predsednik Radoslavov je obiskal poslanike zaveznikov in se jim zahvalil za ponudbe.

Bolgarske zahteve.
Berlin, Nemčija, 18. junija. — Bolgarska je prepričana, da bo do-

Z zapadnih bojišč. Francozi naskakujejo.

Prodrli so skrajne nemške postojanke pri Souchez. Velikanske izgube v bojih pri Arras.

PRI LA BASSEE.
Pri La Bassee in severno od tega mesta se je baže uničilo naskakuje Francoze.

Berlin, Nemčija, 18. junija. — Nemški glavni stan je objavil danes sledeče glede bojev na zapadnem vojnem pozorišču:

„Nasprotniki so nadaljevali s poskusi, da prodrejo naše črte severno od prekopa La Bassee, vendar pa so doživeli nov poraz. Naskakujejo čete se je uničilo in le malokateremu se je posrečilo uiti.“

Iztočno od Angres, južno od Souchez in severno od Ecurie so prodrli Francozi naše zunanje črte. Severno od gričevja pri Lorette smo opustili soglasno z našimi načrti nekaj ozemlja.

Od 15. junija naprej smo ujeli severno od Arras 17 častnikov in 647 mož. V Argonih smo odbili slabe naskoke sovražnika. V Vozezihi so se razvili le lokalni boji.“

Pariz, Francija, 18. junija. — Francoško vojno ministrstvo je objavilo danes popoldne, da nima dostaviti večeršnjemu večernemu poročilu ničesar posebnega. V večeršnjem poročilu se je navedlo uspehi pri Souchez in Arras, ter je bila posebno zaposlena artilerija. Edinole v okolici pri Souchez so izstrelili Francozi približno 300.000 granat.

V večernem poročilu se glasi, da je divljala v okolici pri Arras celi dan ostra artilerijska bitka, da pa je ostala fronta neizpremenjena in da drže Francozi vse pozicije. V Alzeiji so izpopolnili Francozi utrdbe, katere so zavzeli ter so tudi nadalje napredovali. Na večer so prišle francoske sprednje straže do skrajne meje Metzerala.

V poročilu se glasi nadalje, da so pridobili Francozi na ozemlju na obeh bregovih reke Feelt.

Angleži so zavzeli pozicije.
London, Anglija, 18. junija. — General French poroča iz angleškega glavnega stana, da so vprizorili Angleži naskok in istem času kot Francozi v okolici pri Arras in iztočno od Ypres. Angležem se je posrečilo zavzeti na severnem in južozapadnem delu angleških pozicij ležee nemške zakope ter jih držati kljub vprizorjenim protinaskokom.

Druge vrste zakopov, katere so zavzeli Angleži zjutraj iztočno od Festubert, ni bilo mogoče držati proti nemškim protinaskokom. Iz številca mrtvih Nemcev v zakopih je razvidno, da je bil angleški artilerijski ogenj zelo uspešen.

Požar v Hamburgu.
Berlin, Nemčija, 18. junija. — Večraj je zgorelo skladišče nemške Vacuum Oil Co. v Hamburgu. Goreče olje se je zlilo v kanal in pričelo je goriti veliko hiš. Povzročena škoda je precejšnja.

V ofenzivi.
Petrograd, Rusija, 18. junija. — Generalni štab ruske armade v Kavkazu naznanja, da so stopili Turki pri Olti in Vanu zopet v ofenzivo. Obstreljevali so dva dni neprenehoma naše postojanke, toda škoda, ki so jo povzročili, ni velike. Parkrat so tudi navalili na nas, toda mi smo z uspehom odbili vse njihove napade.

Nalezljive bolezni v Kavkazu.
Tiflis, Kavkaz, 18. junija. — Zadnje štiri mesece je zbolelo v okraju Olti, Transkavkazija, preko 40.000 turških vojakov. Armada je bila vsled tega prisiljena popolnoma mirovati. Skoraj po vseh okrajih gospodarijo nalezljive bolezni. Ljudje se boje, da bi se tifus poletel še bolj ne razširil, in se umikajo v notranjost dežele.

Nov ameriški škof.
Rim, Italija, 18. junija. — Po priporočilu konsistorija kongregacije je imenoval papež Benedikt duhovnika A. I. Schulerja v Denver, Colo., za škofa v El Paso, Tex.

Žito ni naprodaj. Odredba zveznega sveta.

Zvezni svet je odredil, da so vse sklenjene pogodbe glede žita neveljavne. — Število mrtvih.

POTOP PARNIKA.
Nemška pomožna križarka „Meteor“ je potopila norveški parnik „Granem“ z lesom na krovu.

Berlin, Nemčija, 18. junija. — Zvezni svet Nemčije je razveljavil vse pogodbe, ki se tičejo prodaje letošnje letine rži, pšenice, ječmena in ovsu ter tudi surovega sladkorja. Prepoved se pa tiče le dobav, katere je izvršiti po 31. avgustu.

Iz odredbe zveznega sveta se sklepa, da bo ostalo žito do konca vojne pod kontrolo državnih oblasti.

Nad 400.000 Nemcev padlo.
Bern, Švica, 18. junija. — Socijalistični „Berner Tagwacht“ izjavlja danes povsem kategorično, da je bilo do konca meseca marca na vseh bojnih poljih ubitih do 400.000 Nemcev in da je 60.000 onih, katere se označuje za pogrešane, najbrž tudi ubitih. Nadalje se glasi v poročilu, da je bilo do konca maja l. l. ranjenih do 950.000 Nemcev.

Knez Radolin osumljen?
Milan, Italija, 18. junija. — „Corriere della Sera“ objavlja vest, da je bil konec aprila vsled obdožbe špijonaže aretiran prejšnji nemški poslanik v Parizu, knez Radolin. (Knez Radolin je bil devet let nemški poslanik v Parizu meseca leta 1910.)

Križarka potopila parnik.
Kodanj, Dansko, 18. junija. — Glasom poročil tujaknjih listov je potopila nemška pomožna križarka „Meteor“, 15 milj južno od Christianand, norveško ladjo „Gramen“, ki je imela na krovu stavbinski les.

Kakor znano je križarka „Meteor“, v sredo zaplenila švedski parnik „Thorsten“ in že preje švedski parnik „Verdandi“, potem ko je bil slednji torpediran od nekega nemškega podmorskega čolna. Križarka je vzela posadke vseh teh treh ladij na krov in neki torpedni čoln je prevel ljudi v neko švedsko pristanišče.

Angleška križarka v Peru.
Lima, Peru, 18. junija. — Angleška križarka „Newcastle“ je dospela večerj zvečer v pristanišče Paite, Peru ter vzel na krov vođe in provijant. Bojna ladja je danes zvečer zopet zapustila pristanišče.

Boj za profit.
London, Anglija, 18. junija. — „Morning Post“ zahteva danes v nekem članku od Lloyd Georgea naj napne slednji vse sile, da se omogoči izdelovanje vseh vojnih potrebščin v deželi sami.

V članku se glasi, da so dobili angleških tvornicarjev v gotovih slučajih previsoki, da pa je temu lahko odpomoči. V najslabšem slučaju pa je to manjše zlo kot če gre denar v nevtralne dežele ter nima domače prebivalstvo od tega nobenega dobička.

Grški kralj Konstantin.
Rim, Italija, 18. junija. — Tujaknjše grško poslanstvo je dobilo danes iz Aten brzojavko, da se je zdravstveno stanje grškega kralja Konstantina znatno zboljšalo. Vlada se počuti skoraj čisto zdravega.

Vojni jetniki.
Berlin, Nemčija, 18. junija. — Število vojakov, ki sta jih vjeli Avstrija in Nemčija do 14. junija znaša 1.600.000. Med njimi je 1.240.000 Rusov, 255.000 Francozov, 24.000 Angležev, 41.000 Belgijcev in 50.000 Srbov.

Nov ameriški škof.
Rim, Italija, 18. junija. — Po priporočilu konsistorija kongregacije je imenoval papež Benedikt duhovnika A. I. Schulerja v Denver, Colo., za škofa v El Paso, Tex.

Provizorični predsednik Francisco Lagos Chazaro.

O izjavah treh mehiških voditeljev se je razpravljalo pri kabinetni seji v Washingtonu.

WILSONOVO UMEŠAVANJE.
Zvezna križarka „Colorado“ bo že danes dospela na svoj cilj. — Lakota in pomanjkanje v Vera Cruzu.

Washington, D. C., 18. junija. — Francisco Lagos Chazaro, novi mehiški provizorični predsednik, je odgovoril na predsednikov manifest in pripomnil, da se Wilson ne drži obljub, katere je dal pri neki priliki v Indianapolisu, namreč, da se ne bo več umešaval v mehiško politiko. Kljub temu pa upa provizorični predsednik, da Wilson nima nikakih zahrbtnih namenov, ampak, da je njegova edina želja, da bi prejkomogoče zavladal v Mehiki mir.

Danes so člani kabineta dolgo razpravljali o odgovorih Ville, Carranza in Chazara. Kaj se je na konferenci sklenilo, ni nikomur znano. Skorajgotovo bo dal državni department mehiškim voditeljem dovolj priložnosti, da se bodo zedinili in izdelali skupen načrt.

Washington, D. C., 18. junija. — Križarka „Colorado“, ki je večerj odpeljala iz San Diego na pomoč ameriškim državljanom v Yaqui dolino, bo že danes odpeljala v Guaymas. Ostali dve križarki bosta v nedeljo na svojem cilju.

V Vera Cruzu je nastalo tako pomanjkanje živil in drugih potrebščin, da se admiral Caperton boji resnih nemirov. Naprosil je mornariški departament, da naj pošlje pred pristanišče še nekaj bojnih ladij.

Laredo, Tex., 18. junija. — Iz Monterey je dospel danes v Nuevo Laredo vlak s 300 begunci, med katerimi je bilo tudi 19 ameriških nun. Carranzovi uradniki so baje rekli nunam, da jih v Mehiki čisto nič ne potrebujejo. V mestu Monterey je izbruhnil tifus.

Za Poljake.
Newyorški kardinal Farley je odredil, da naj se jutri po vseh cerkvah pobira za reveže na Poljskem.

Pozor, pošiljatelji denarja!

Denarne pošiljate v Avstrijo bodemo sprejemali kljub vojni v Italijo, pošta gre nemotljivo preko HOLANDIJE IN SKANDINAVIJE.

Dobili smo brzojavno poročilo, da se denarne pošiljate kakor tudi pisma ne morejo več izročati naslovniku v južnih Tirolah, na Gorickem in ob obali Primorja, to je za TRST, ISTRO IN DALMACIJO OB OBREŽJU. ZA KRANJSKO, SPODNJI ŠTAJER IN DRUGE NOTRANJE KRAJE PA POSLUJE POŠTA KAKOR PREJ.

Od tukaj se vojakom ne more denarja pošiljati, ker jih vedno sestavljajo, lahko pa se pošlje sorodnikom ali znancem, ki ga od tam pošljejo vojakom, ako vedo za njegov naslov.

Denar nam pošljite po „Domestic Postal Money Order“, ter priložite natančni Vaš naslov in one osebe, kateri se ima izplačati.

Cene:

K	10	15	20	25	30	35	40	45	50	55	60	65	70	75	80	85	90	95	100	110
10	1.75	2.60	3.40	4.25	5.05	5.90	6.70	7.55	8.35	9.10	9.90	10.75	11.55	12.40	13.20	14.05	14.85	15.60	16.40	17.25
120	130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320
130	140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330
140	150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340
150	160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350
160	170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360
170	180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370
180	190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380
190	200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390
200	210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400
210	220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410
220	230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420
230	240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430
240	250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440
250	260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450
260	270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460
270	280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470
280	290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480
290	300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490
300	310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500
310	320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510
320	330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520
330	340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530
340	350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540
350	360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550
360	370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560
370	380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560	570
380	390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580
390	400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580	590
400	410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580	590	600
410	420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580	590	600	610
420	430	440	450	460	470	480	490	500	510	520	530	540	550	560	570	580	590	600	610	620

Vojno zavarovanje.

Splošni armadni pomožni fond za vdove in sirote namerava obsežno propagando za vojno zavarovanje. Le malo vojakov na bojišču ima zavarovalne police in je težavno skoraj nemogoče se jim je sedaj praviloma zavarovati. — Vojno zavarovanje, ki ga lahko sklenejo doma ostali svoji na življenje vojakov, odšlih v vojno, bi temu nedostatku odpravilo. Gospodarska koristnost takega zavarovanja je očitna: marsikateri obrt se bo dala vzdrževati s kapitalom, ki bo vdovi po moževi smrti na razpolago, marsikatero gospodarstvo se bo lahko ohranilo. To zavarovanje pa ne bo veljavno samo za smrt v vojni, marveč bo sklenjeno tako, da bo zavarovalnina izplačljiva, ako umre zavarovane v teku enega leta od dneva, ko je bilo zavarovanje sklenjeno, pa najsi pada na bojišču ali podlež poškodbam in boleznim, ki jih je dobil v vojni, naj je pogrešen ali umre v ujetništvu, pa tudi, ako ga doleti po vrnitvi na dom naravna smrt pred potekom zavarovalnega leta; samo v primeru samoumora ugasne pravica na zavarovalnino. Zavarovalniški premijoj bo pač velika večina družin lahko utrpela. Za zavarovanje črno-vojniki, ki pridejo kot gospodari in družinski redniki v prvi vrsti v postev, je plačati 4½% zavarovane svote. Za kapital 1000 K. torej premije 45 K, za 500 K premije 22 K 50 vin. Pomožni fond za vdove in sirote je ukrenil, da one družine, ki imajo državno podporo, lahko izplačujejo premijo v šestih mesečnih obrokih; mesečni obrok za kapital 1000 K bi bil orej 7 K 50 vin., za kapital 500 K mesečni obrok po 3 K 75 vin.

Čim večje pospeševanje te misli na samopomoč bo tudi državo in občine dokaj razbremenilo. Občine in javni in privatni delodajalci so že v marsikaterem primeru rade volje zavarovali svoje uslužbenice, ki so se morali odrediti v vojno in plačali ali vso premijo ali vsaj znaten del. Pa tudi ljudomili privatniki bodo iz čisto karitativnih ozirov prevzemali zavarovalne stroške za revnejše vojake, ki premij ne bi mogli sami trpeti.

Uradna za vojno oskrbo bo po možnosti podpiral vse dogovore med pomožnim fondom za vdove in sirote in med zavarovalnico "Avstrijski Feniks", ker je prečično o velikem gospodarskem pomenu vojnega zavarovanja.

Italijansko vojno brodovje.

Italija šteje 20 bojnih ladij, izmed katerih začetkom vojne 4 še niso bile dograjene. Ti štirje nad-dreadnoughti so nad 200 m dolgi in je bila njih hitrost preračunjena na 25 milj na uro. Oboroženi bi morali biti z 8 topovi, kalibra 38 cm, 16 topovi, kalibra 15,2 cm in 24 topovi, kalibra 7,6 cm. Drugi tip "Caio-Duilio" iz leta 1913 ima 13 topov, kalibra 30,5 cm, enako tudi tip "Conte di Cavour". Tip "Dante Alighieri" ima dvanajst 30,5 cm topov. Drugi tipi so starejša izvora in sicer od leta 1890 do leta 1907. Najstarejša ladija te skupine je "Sardegna", 130 m dolga, 23 m široka ter sega v vodo 8,6 m. Armatura obsega 4 topa, kalibra 34 cm, 8 topov, kalibra 15 cm, 16 topov kalibra 12 cm in 16 topov, kalibra 5,7 cm. — Najmanjša je "Emanuele Filiberto", ki je dolga 111 m ter ima 4 topa, kalibra 25 cm, 8 topov, kalibra 15 cm, 8 topov kalibra 12 cm, 6 topov kalibra 7,6 cm, 6 topov kalibra 4,7 cm in 2 topa kalibra 3,7 cm. Hitrost teh ladij se giblje od 18 do 25 morskih milj na uro. Najhitrejši bodo nove naddreadnoughti: "Ammiraglio Caracciolo", "Cristoforo Colombo", "Mancantoni Colonna" in "Francesco Morosini".

Oklopnih križark ima Italija 10, oboroženih je 7 s topovi kalibra 25 centimetrov, ostale s topovi kalibra 15 cm. Tudi hitrost teh ladij se giblje med 18 in 32 miljami na uro.

Lahkih varovanih križark šteje Italija 15, oboroženih s topovi kalibra 15 in 12 cm.

Minonoscev, spremljevalcev pod-plovnih čolnov in drugih podobnih ladij ima Italija 7. Torpednih rušilcev izkazuje 49, toda 16 jih lani ob začetku vojne še ni bilo v službi. Odlikujejo se te ladije z veliko hitrostjo od 28 do 35 milj.

Torpedovk za odprto morje ima-

jo 34, ki vozijo povprečno 26 milj na uro drugih torpedovk še 26, obrežnih patrolnih ladij pa 40. Podmorskih čolnov imajo Italijani 32, najstarejši, ki je bil zgrajen za poskušnjo, je iz leta 1896, najmodernejši so bili zgrajeni v Spezi, tri so jih zgradili lani v Benetkah.

Raznih drugih, deloma prav starih ladij za razne vojne namene imajo 35, h katerim je prištetih še ladije za lokalno službo in za podpiranje brodovja pri daljših voznjah. Takih ladij je 49. Poleg teh ladij pa je zapisanih še 24 trgovskih ladij, ki stopijo v vojno v službo kot križarke. Samo 2 takih ladij sta določeni kot transportni ladije za ranjence in bolne. Ti dve sta "Re d'Italia" in "Regina d'Italia".

Pismo slovenskega vojaka.

Neki gorški vojak, ki se nahaja v Karpatih, je pisal domov pismo, v katerem pravi med drugim: Mestec Bardijevo (madžarski Bartfa, nemški Bartfeld) leži na južni strani sedanjih karpatskih bojev. Sprejati soje visoki karpatski hribovi, na katerih se sedaj bojujejo hudi boji, zadaj in na straneh se dvigujejo mali in visoki griči. Iz Bardijeve vojditri glavne ceste, prva na Zboru, druga na levo proti Gorlicam, tretja v Prešovo (madžarski in nemški Eperjes).

V Bardijevo se nahaja železniška postaja in obenem konec stranske železniške črte, ki pelje iz Prešovega gori. Ta stranska črta je za vojaštvo velike važnosti.

Mestec Bardijevo šteje okoli 6000 prebivalcev — seveda v mirnem času. Sedaj je tam še kakih 3000 civilnih oseb. Znamenitost v mestecu je krasna in velika cerkev. Ta cerkev je najvišja stavba v mestecu, ki kraljuje daleč na okoli po svoji lepoti in bogastvu. Poleg te rimsko-katoliške cerkve imamo še eno našo večjo cerkev, potem imajo Rusi svojo cerkev, luteranci, grško-katoliki, in seveda tudi Židje svoj tempel. Sredi glavnega trga stoji starodavna mestna stavba — mestni muzej, ki po svoji karakteristični obliki vzbuja pozornost vsakega tučaja.

V Bardijevo prebivajo po veliki večini Slovaki in na ulici se sliši jako malo madžarsčine. Trgovina pa je vsa v židovskih rokah. Od 110 trgovin, ki se v Bardijevo nahajajo je le 5 katoliških. Tako ni samo v Bardijevo, ampak v celih Karpatih. Tako je v Zborovem (ki je seveda manjši kakor Bardijevo), v Prešovem, v Giraltu, v Stropkovem, v Homoni in tudi v Košicah je velika večina trgovine in obrti v židovskih rokah.

Kljub temu, da tvori slovaško prebivalstvo v Bardijevo veliko večino prebivalstva — so vsi zunanji napisi madžarski, in mnogo jih je tudi hebrejskih. Mestec živi izključno od Slovačkov, cela okoličina je slovaška, a v Bardijevo ne najdeš enega slovaškega napisa. Slovaški pa znajo vsi govoriti, in v trgovinah se ne sliši drugega, kakor slovaščina. Madžarsčine se nič ne sliši, več se sliši nemščine. Šole so vse madžarske. Tu se nahaja madžarska gimnazija, 8-razredna meščanska dekliška in dečjska šola in še nekaj drugih. — Leše v cerkvah se čuje razne pridige v slovaškem jeziku.

Rusi so že bili v Bardijevo o prišli prvega upadla na ogrska tla, velike škode niso povzročili. Le lačni so bili. Gospodinja v čije poslopju se sedaj nahaja naša poljska pošta je pripovedovala, da je položila na mizo kosilo za moža in družino. Prišli so Rusi, se u sedli in pojedli vse. Rusov je bilo v Bardijevo 5000. Tam so bili en teden. Proti južni strani so bili drli do vasi Kobile (madžarski Lovdu), kamor je dospela le patrulja 12 kozakov, katere so naši pobili. Šest kozakov leži s konji vred zakopanih na malem griču tik Kobile.

Kako se pa sedaj živi v Bardijevo?

Kakor znano, se vrše boji pri Z. Naši topovi stoji na desni strani Z. na hribu, kjer se nahaja razvalina starega gradu. Težki topovi pa stoji pri G., ki je oddaljena le 3 kilometre od Bardijeve. V Bardijevo se torej sliši neprestano grmenje topov. Civilno prebivalstvo je bilo začetkom streljanja silno prestrašeno in je pobegnilo na vse strani Ogrske. Trgovine so bile kmalu vse zaprte in mestec je bilo, kakor izumrlo. Na ulici se je videlo le vojaštvo in dolge vrste vozov, ki so bili na potu skozi mesto in vozili živež in municijo

našim četam v prvih ognjenih vrstah. Tu in tam je stal črnobrat, zamišljen in potr žid, v svoji dolgi, črni, ne prav čedni halji.

Ljudje so začetkom mislili, da bo stric Rus spet prišel na obiske v Bardijevo. A tega do danes ni bilo še in najbrže ga tudi ne bo več. V zadnjem času se je začelo civilno prebivalstvo spet vračati v mestec, ki je začelo polagoma spet dobivati svoje navadno lice. Trgovine so spet vse odprte in vidi se že zadovoljne židovske obraze. Kljub temu, da topovi tako rekoč pred vrati Bardijeve grme in pojo svoje smrtonosne pesmi, se civilno prebivalstvo malo več zveni za to in gre po svojih poslih dalje, kakor bi se nič ne zgodilo. Ruski šrapneli se vidijo iz Bardijeve, ki eksplodirajo tam gori daleč od mesteca, a prebivalstva to ne vznemirja več, ker se je tem strelom in eksplozijam že privadilo in ker tudi je prepričano, da se stricu Rusu ne bo več posrečilo priti do starodavnega Bardijeve.

Naši slovenski fantje dobro poznajo te kraje v posebnem spominu jim ostanejo občine Smilno, Zboru, Cerzes, Cigla itd., kjer so bili krvave boje in Rusom prizadejali velike izgube. Posebno pa Bardijeve nihče ne pozabi. Saj je tam izstopil iz železniških vozov in prišel kmalu od tam sovražniku nasproti.

Beg iz srbskega ujetništva

Pred par dnevi je dospel v Brod na Savi krojaški pomočnik Stefan Bubljič, ki je bil v bojih s Srbijo težko ranjen ter je prišel v srbsko ujetništvo. Bubljič pripoveduje o svojem begu tole:

V veliki bitki pri Arangelovem me je dne 7. decembra zadel drobce šrapnela in me težko ranil. Dne 10. decembra so me naši sanitetci prepeljali v Belgrad in me z drugimi ranjenci spravili v neko barako. Ko so se Avstrijci zopet umaknili iz Belgrada, smo težko ranjeni, kot nesposobni za prenos, ostali v mestu. Kmalu so v mesto vkorakali Srbi; prenesli so nas v srbsko vojaško bolnišnico v Belgradu, ki je najmodernejša urejena in delujejo v njej skoro izključno ameriški zdravniki. Postrežba je bila brez vsake graje in hrana dobra. Ko se je moje stanje zboljšalo, sem doznal iz pogovorov med strežniki, da se oni ranjenci, ki so sposobni za transport, spravijo v notranjost dežele. Ker sem bil slišal, da so v notranjih krajih Srbije izbruhle kužne bolezni, sem sklenil, pobegniti. Čez Savo ni bilo mogoče, ker sem Srbi ostro stražijo. Namenil sem se tedaj pobegniti preko Grčije. Ker govorim srbski in je bilo v Belgradu le malo čet, sem se lahko izmuznil iz mesta. Zavil v srbski vojaški plašč, na glavi četaško kapo, sem nekega ded zapustil bolnišnico. Pod plaščem nisem imel drugega oblečnega nego srajco in spodnje hlače. Od nekega delavca sem si kupil staro ponošeno obleko, ker sem imel še nekaj denarja, in od rini proti jugu. Čez bolgarsko mejo tudi nisem mogel, ker tudi to močno stražijo. Moj beg ni bil brez nevarnosti, ker nisem govoril srbskega narečja, kakor je v notranji deželi običajen. Toda izdal sem se za četaša, ki je izgubil svojo četo, in uspelo mi je izvrstno, ker se četašev ne nadzoruje posebno strogo in so med njimi Srbi vseh narečij. Tako se mi je posrečilo priti do Niša. Tu je stvar postala enostavnejša, ker je jezikovna različenost vedno bolj pisana in je lažje priti skozi. Tu in tam sem se vozil kakor z železnico, in sicer sem se vozil kot četaš na ploščadi odprtih voz brezplačno. Po dolgem, težavnem in nevarnem potu se mi je končno posrečilo priti čez grško mejo in v Solun. Radi napornega večtedenskega potovanja, na katerem sem užil mnogo pomanjkanja, so se zoele zopet boleče oglašati moje rane, tako da sem dospel v Solun zelo bolan. Kljub temu sem se globoko oddahnil v zavesti, da sem se rešil srbskega ujetništva. Podal sem se k našemu konzulu, ki mi izprva ni hotel verjeti, da sem avstrijski vojak in da sem pobegnil iz ujetništva, ker se nisem mogel izkazati z nikakimi listinami, toda končno se mi je vendar posrečilo konzula prepričati o resničnosti mojih navedb, nakar me je spravil v italijansko bolnišnico, kjer sem popolnoma ozdravil. Potem sem prejel od našega konzula potrebne potne listine in se peljal čez Odrin, Sofijo in Rumunijo domov.

Kako je Italija dobila Benetke?

Pod tem naslovom prinaša dunajska "Arbeiter-Zeitung" sledeči iz peresa zgodovinarja L. Hartmanna po Friedjungu posneti sestavek:

"Dobro Avstrijec H. Friedjung je popisal v svoji znani knjigi zgodovino Avstrije od l. 1859. do l. 1866. Kar tam piše, ko z bolesto razkriva napake avstrijske politike pred 50 leti, je tudi še danes uvaževanja vredno, ko je Avstrija zopet zapletena v velik mednarodni konflikt. Kar se je godilo v tistih letih, ni bilo pravzaprav nič drugega nego likvidacija spahenega dela dunajskega kongresa, ki je vrisal na evropsko karto nove deželne meje, ne ozirajoč se na životvorne sile, ki so se pojavile v narodih po francoski revoluciji; to je bila zmaga trajno nepremagljive ljudske gibanja nad predmarčno diplomacijo. Narodnostna avstrijska država, v zapadni Evropi zadnja zastopnica zastarelih metod, se je postavila pred dve neizpolnjeni nalogi. Hotela je ohraniti svoje prvenstvo v Nemčiji in preprečiti ujedinjenje nemških držav in zajedno je hotela ohraniti svojo pozicijo v Italiji, kar je bil glavni kamen napote laškemu ujedinjenju. S Pijemontom, predboriteljem za laško edinost, se je zvezal l. 1859. Napoleon III., ki je imel sicer tudi samopasne namene, čegar politika pa je slonela na narodnem principu, katerega je priznaval. Posledica te koalicije je bila za Avstrijo izguba Lombardije in laških sekundo genitur. Že takrat so se začeli v Nemčiji značilni glasovi, ki so povdarjali tako, kakor je to storil Lasalle v eni svojih najboljših brošur, skupne interese Prusije in Italije proti Avstriji, ki je stala njihovi mnamenom na poti. A šele Bismarck je sklenil v aprilski konvenciji l. 1866. od Napoleona protežirano zvezo med Prusi in Lahi, ki je zapletla Avstrijo v boj na dveh frontah.

Italija ni nikdar smatrala svoje vzhodne meje, katero je dobila leta 1859, kot definitivne. Od Napoleona diktirane sklepe v Villa Franksi po zmagoviti vojni sta smatrala vlada in ljudstvo vedno kot ponizanje. Hoteli so celo Italijo, Benečijo in Trentino. Ljudstvo ni poznalo nobenih diferenc zaradi cilja. Različne vlade so se sicer morale ozirati na vnanjopolitvene potrebe in so morale biti različne mnenja zastran sredstev in ugodnega trenutka; toda vse so smatrale za svojo dolžnost, da se poslužijo prve prilike, ki se jim nudila.

Avstrijska politika tej situaciji ni bila kos. Vodilni možje so omahovali med upom in strahom; v svoji — od Friedjunga tako krasno opisani — kratkovidnosti niso bili v stanu postaviti si en cilj in ga zasledovati, in bili so docela nezmožni, s krepko močnatostjo se upreti neodgovornim vplivom. Deloma iz pomanjkanja dalekovidnosti, deloma proti svojemu boljšemu prepričanju so pustili, da je državni vodja drčal navzdol. Pač so nekoliko upoštevali pomisleki vojakov, ki so opozarjali na težave vojske na dveh frontah, in omahovali so dolgo sem in tja, ne da kaj sklenejo. Ko je bila prusko-lasška konvencija že sklenjena, so poskušali zaveznike razdružiti; hoteli so odstopiti Beneško, a ne Italijo, ampak Napoleonu, katerega so napravili na ta način za odločevalca, in hoteli so Beneško odstopiti ne brezpogojno, ampak samo proti odškodnini v Slezijsi, katero bi vzeli Prusom, če bi ostala Italija nevtralna. Ko je postal diplomatični položaj vedno sitnejši, so se na Napoleonovo zahtevo odrekli tudi odškodnini in se izrekli za odstop Beneške že pred vojno. Toda bilo je prepozno; Italija je bila že z pogodbo vezana in prvi minister La Marmora se je odločil po nekolikem obotavljanju za pogodbo; do tega koraka ga je privedla misel, da noče prejeti Beneške iz rok Napoleonovih, čegar zaščito je bilo treba leta 1859. tako drago plačati, in pa dejstvo, da je postajalo ljudstvo v času neodločnosti in čakanja vedno strastnejše in bojevitije. Mogoče bi bil odkrit in javen odstop Benečije Italiji vojno še preprečil, ker vojna ne bi bila imela v tem slučaju nobenega pomena več. Avstrija pa, se za tak korak ni mogla odločiti; pač pa je sklenila dne 12. junija s Francijo pogodbo, katero je Beust pozneje imenoval "najneverjetnejši akt", kar jih je kedaj videl. Avstrija se

je zavzela, da na vsak način odstopi Benetke Italiji, najsi zmaga ali podleže, zato pa se je garantirala papežu njegova posest; če bi Avstrija kaj pridobila v Nemčiji, naj tudi Napoleon v Nemčiji nekaj dobi. Benetke so torej bile izgubljene, Avstrija se je pa morala vseeno vojskovati na dve strani. Friedjung sklepa: "Vojna v Italiji se da opravičiti le, če bi bili resno poskušali varovati svoje meje. Na to pa vlada ni več mislila, toda njeni predsodki ji niso dovoljevali več, da stopi z laško vlado zastran Benečije v neposredno dotiko. Italija je bila namreč nelegitimna država, in zato je bilo treba posluževati se Napoleona, najlegitimnejšega vseh vladarjev. Etiketnemu vprašanju na ljubo se je zaigrala usoda države na dveh nezadostno pripravljenih bojiščih". — Mi bi pristavili, da s splošnega — ne samo z avstrijskega — stališča vojna za obrambo tedanje državne meje tudi ne bi bila opravičena, ker so bile Benetke z Avstrijo pod vsakim pogojem nenaravno združene, česar ni bilo mogoče vzdrževati.

Na vsak način je to zgodovinski unikum, da se država krvavo vojskuje pod najslabšimi pogoji za deželo, katere je bila ne le nevdržljiva, ampak že odstopljena. To je bil triump prestizne politike, ki stavi viden nad resnico. Ta politika je dovela Avstrijo do Kraljevega Gradca in je oživljala sovraštvo Italijanov za dolgo časa. Mogoča je bila le zaradi tedanjih nemogočih političnih razmer v Avstriji. Ljudstva ni čul nihče, ljudski interesi niso bili zastopani, in ozek krog neodgovornih oseb je odločeval usodo države.

Židje hočejo Palestino.

V Italiji so ustanovili poseben odbor, ki naj dela na to, da se na mirovnem kongresu, ki bo sledil sedanjim vojni, izroči Palestina Židom. Na čelu tega odbora stojita bivši italijanski ministrski predsednik Luzzati in pariški baron Rothschild. Tudi ruski Židje se zelo zavzemajo za misel, da bi se iz Palestine napravila židovska država.

Slovenskim pevskim društvom širom Amerike:

POZOR!

Med večletnim delovanjem v tujih pevskih društvih sem zadel ob pesmi, ki so pravi biseri na umetno-pevskem polju. In čemu ne bi presadil tujih cvetk na domači vrt? Danes se preselene in v Greater New Yorku se pojejo ter postajajo — narodne!

A čujte predgovor v oni knjigi: Pevci Evo Vam cvetk s tujega vrta! Tuje so, a zato nič manj prijetno dišeče. Duh časa nas sili, da spoznavamo drug drugega tudi — v pesmi. V dvajsetem veku pretiravati z glupim šovinizmom, ignorirati duševne proizvode narodnosti je — absurdno in ker je pesem govor srca, molitev duše, a srce enako do zadnjega atoma drugemu srцу, je potekal pesem mednarodna, skupna last — peveč! Seveda ne smemo kot Slovenci prezirati ter zamerjati svojih pesmi; pestre so, ker so divne in — naše! Žal, da je tako malo teh cvetk!

Segel sem v tui vrt, natrgal ter oblekel v domače krilce kito "tujih" nemško-angelskih pesmi, in, sodeč po dosežanih posrečenih poskusih, sem se prepričal, da pojejo greaternewyorskški slovenski pevci z veseljem tudi "tujo" pesem. V originalu sem pustil edino le klasično-lepo "My old Kentucky home", ker to pesem pojejo i druge narodnosti le v izvrnem angleškem jeziku.

Zbirka začena s pesmijo 1.) "Ko ponesen orel pesem dviga se"; za njo prihaja veličastna 2.) "Svoboda" — glej, zdaj ori klice po zemlji: Bratje smo enaki vsi; 4.) Pomladna pesem: Odpri srce, cvetoč je dan; 5.) Hišica očetova, z bariton solo: Domov, domov srce me žene; 6.) Samotarjeva nočna pesem: Noč, tiha noč, čuj moj pozdrav; 7.) Vražji bas z vodilno arijo za 2. bas; 8.) Draga, lahka noč, z bariton-solo: Zapri nebesko ti oko; 9.) Stara nizozemska pesem: Ko zaori pesem moja, pravi bas vodi; 10.) Deklica in metulj, nabrala je cvetja v gozdu, pa "a butterfly flew toward her and kissed her lips so fair"; 11.) Večerna; 12.) O plavooki devi: Dekle, glej na tem-le mestu, pravim ti, priskežem ti; 13.) Slovo junakov: Divjajo konji in poka strel, junak pa zalet umirajoč bere še zadnjikrat materino pismo in se poslavlja od drugih... 14.) Lovčeva slovo; 15.) My old Kentucky home; 16.) Solza — solza ne zabim ti nikdar, ki tekle so za me; 17.) Kapela: Kaj se blesti-le — na goro tam zroč — in zvonček mali kljče romarja v božji hram; 18.) Zdravica: nazdravlja Stvarniku, ki nam v vinu tolažbe da, pozdravlja domovino, materno oko, naplaja vrli Slovenci in navsezadnje pravi, ki obsoja zlo...!

Opevajo se najslajši pesniški predmeti v zbranih akordih. — Pesmi so pravi biseri ter ne pretežke. Slušalec jih ne nasiti, slušal bi jih venomer. Knjiga obsega 50 strani; poedine partiture si pisane na finem, trpežnem papirju in vezava je tudi ukusna. Društva, sežite po knjigi, po tej redki zbirki! Cena ni pretirana, društvom popust, pevoditl en izvod — gratis! V zalogi

IVAN M. ADAMIČ, prevodilac slov. pesni. družba "Slavec" 1336 Lincoln Place, Brooklyn, N. Y.

Za vsakbine oglasov ni odgovornost ne gradništvo ne razpravljanje.

Za smeh in kratek čas.

NA LETOVIŠČU.

— Pogled, kako je lepo v dolini.
— Če je v dolini tako lepo, zakaj si nas pa zvabila na hrib?

SEJA PROHIBICIONISTOV.

V gostilni.
Porecija je tako majhna, da je skoraj videti ne morem.
— Boste pa račun toliko lažje videli.

Neprijetno.
Dekla odpre vrata in zapazi na pragu gospodinjico, ki je bila pred dvema dnevyoma ušla gospodarju:
— O tako, vi ste milostljiva gospa?
— No, ali je to, kaj tako čudnega?
— Ne, mislila sem, da je prišel kdo gospodu čestitati.

Poznal jo je.
Žena mi je umrla in sedaj bi si rad nabavil kakega ptica, da bi se z njim kratkočasil.
Prodajalec ptic: — Veste kaj! Vzemite tega papagaja, ta kriči in zmerja nočindan.

Pred sodiščem.
— Naštejte še enkrat vse one izraze, ki vam jih je vrgel obtoženec v obraz!
Priča: — Lump, goljuf, šleva, pijanec, dva stola in pet kozarcev!

BREZ UPANJA.

— Ali niste rekli oče, da se bo tedaj poročila vaša hčerka, ko bodo prišli Nemci v Varšavo?
— Kakor kaže, ne bo še tako kmalo. — Nemci še dolgo ne bodo v Varšavi.
— Seveda, saj jaz nimam hčere.

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

GLAVNI URADNIKI:

Predsednik: J. A. GERM, 507 Cherry Way or box 87, Mead-
dock, Pa.Podpredsednik: ALOIS BALANT, 112 Sterling Ave., Bar-
berton, O.

Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Box 424, Ely, Minn.

Blagajnik: JOHN GOUZE, Box 105, Ely, Minn.

Zaupnik: LOUIS KASTELIC, Box 583, Salida, Colo.

VREHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, 900 N. Chicago St., Joliet, Ill.

NADZORNIKI:

MIKE ZUNICH, 421-7th St., Calumet, Mich.

PETER SPEHAR, 422 N. 4th St., Kansas City, Kan.

JOHN VOGRICH, 444-6th St., La Salle, Ill.

JOHN AUSEC, 5427 Homer Avenue, N. E. Cleveland, Ohio.

JOHN KRŽIŠNIK, Box 133, Burdine, Pa.

POROTNIKI:

FRAN JUSTIN, 1708 E. 28. St., Lorain, O.

JOSEPH PISHLAR, 308-6. St., Rock Springs, Wyo.

G. J. PORENTA, Box 701, Black Diamond, Wash.

POMOŽNI ODBOR:

JOSEPH MERTEL, od društva sv. Cirila in Metoda, št. 1,

Ely, Minn.

LOUIS CHAMPA, od društva sv. Srca Jezusa, št. 2, Ely,

Minn.

JOHN GRAHEK, st., od društva Slovencev, št. 114, Ely,

Minn.

Vsi dopisi tikajoči se uradnih zadev kakor tudi denarne po-
lijatve naj se pošiljajo na glavnega tajnika Jednote, vse pritožbe
pa na predsednika porotnega porotnega odbora.Na osebna ali neuradna pisma od strani članov se ne bodo
osiralo.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

ČLANOM IN ODBORNIKOM KRAJEVNIH DRU-
ŠTEV V NAZNANJE!Vse proteste, incitativne, predloge in sploh vse uradne
stvari oziroma dopise, ki se tičejo J. S. K. J. JE POŠI-
LJATI GLAVNEMU TAJNIKU.Najprej mora glavni tajnik vse pregledati, ker mi
brez njegove vednosti ničesar ne natisnemo, kar se tiče
Jednote.Vse, kar bo odobril, bo v našem listu pravočasno
priobčeno.

Uredništvo G. N.

Golobje.

Spisal Franc Bregar.

Ko se je profesor Strah poročil, so nekateri dejali, da je "dobro zadel", in so si mislili, da se bo kesal; drugi so trdili, da si je "privoščil veliko neumnost", in so ga zavidali; bilo pa je nekaj tudi takih, ki so menili, da je "razumen človek", s čimer so hoteli reči, da je sebičen. On sam je odgovarjal s tistem hladno, preprosto, skoro predrzno odkritosrčnostjo, ki ga je priljubljala povsod, razen pri ženskah, da si je pogostil pokvaril želodec, da si je prilepil lepo vilo in čedno posestvo in da splošno vedno ve, kaj dela. In v tem bi mu skoraj morali pritrditi. Kar se tiče njegove gospe, je težko kaj reči, ker je znano, da se ni v tem vprašanju niti na najbahatejše strokovnjake brezpogojno zanesli, in jaz rad in brez strahu priznavam, da mi tu ne gre sodba. Vendar mi pa bodi dovoljeno omeniti, da je imela ne-
navadno visoko čelo, nepravilen obraz, toda zelo razumne oči, kot jih še menda nisem videl enakih. O profesorjevi vili na Dolenjskem pa menim, da smem izpovedati: veljavno besedo, in pravina: V tej hiši ni hotel rojen biti, živeti in umreti. Stala je na pristojnem hri-
bu — niti na hribu ne — na nizki ravni, svetla, zamišljena se smeh-
ljajoča, kadar jo je obsevalo soln-
ce, mirna, varna, topla, kadar je
preko pokrajine vihrala zamolklo
tuleča nevihta, in če bi vi, ki je ne
poznate, kdaj proti večeru odprli
okno na nje verandi, ko lahno-
rdeča, lahnozelenca sijajna dolen-
jskega neba namaka mirne, zasp-
no položene dolenjske griče in re-
sne, okružene razvaline starega
gradu tam na jugu, stavim, da bi
pomaknili široki, pleteni stol bi-
že k oknu, sedli, se naslonili z de-
snico in podprli glavo ter se brez
miselnosti zamislili v ta lepi dolen-
jski večer na cele ure, kot sem se
mnogokrat tudi jaz, zamislili se v
vitko reko, v rose žejne travnike,
v zaračala polja in zlasti v svetli
mrak neba, srce pa bi vam iskalo
mirnega čuvstva, ki ga ni še nihče
označil s pravim imenom in ki je
najbolj podobno veselji hvaležno-
sti. Dolenjski večer je preču-
den.

Ne. Niti besedice več o tem. Na-

noben drugi ptič, nekaj popolno-
ma golobjega? Dejal bi skoro, da
ima golob vse slabe in vse dobre
lastnosti prijaznega, ljubeznive-
ga, malo razvajenega človeka; pa
če ga gledate zjutraj, ko še pol-
zaspan pristopica iz gnezda, sede
na streho, nagne glavo in z nasla-
do izteguje sedaj desno, sedaj le-
vo perut, kakor človek, ki je ob
pozni uri vstal in sedaj dviga, ši-
roke ter z nasmehom čuti, kako
mu se po vseh žilah plapolata sla-
ka, nočna lenoba; ali če ga pogle-
date tedaj, ko s svojim krotkim,
mirnim očesom zre na široke pri-
kovanost se lesketajoče v solne,
in si počasi s kljunom urejuje pe-
resce za peresem, kakor mlade-
nič, ki stoji na pol v strahu, napo-
li v upu z glavnikom pred ogleda-
lom; ali tudi tedaj, ko dvorljivo
hodi na dvorišču krog golobice,
nemirno in naglo obrača glavo in
ji hiti dopovedovat nekaj zabav-
nega in smešnega, dočim ga ona
vključno, toda precej mrzlo in ma-
lomarno — skoro preko rame —
pogleduje; če ste kdaj tako opa-
zovali golobe, in če se vam je za-
hotelo, da bi prišli to drobno, pla-
šno stvarco v roke, čeprav samo
zaradi slasti, ki jo občuti dlan, ko
drvi preko mehkega, svilnatega
perja, in da bi začutil pod prsti na-
glo vtrpanje prestrašenega gol-
objega srca, tedaj boste verjeli
profesorjevi povesti.

Jaz ji verjamem, ker sem že od
mladega raste skupaj z golobi.
Videl sem premmogo parov, ki so
znali svoje prvo gnezdo, in uka-
l, da so njih pravnički valili in
skrbeli za lepi zarod do nestetih
kolen. V onih starih, dobrih ča-
sah, ki so minili, da se nikoli več
ne vrnejo, in ki se jih mi mlajši
spominjamo samo kakor v snu,
ker so se takrat že nagibali k za-
tonu z žalostno, krvavo zarjo, o-
značujočo hudo dobo, zapisano sa-
mo še v starih povestih in starih
spominih, da si z njimi stari lju-
dje motijo in varajo v dnevnih
delih otrpla, preživela srca, ki se ne
morejo sprijazniti z mislijo: mi-
nila je stara slava, umrl je lepi
čas, ki se ne znajdejo v vihravem
drvenju novega življenja; v onih
dobrih časih se je zaplodilo pri-
našem starem očetu golobov brez
broja — nikomur ni niti na misel
prišlo, da bi jih štel. Poleg velike
hiše, kjer je bila bogata trgovina
starega očeta, je namreč stalo
na dvorišču majhno poslopje, se-
zidano Bog ve čemu, odločno go-
stačem, ki so prihajali z visoko na-
loženimi vozovi razbitega pohi-
štva in se čez leto in dan zopet
selili, opravičevaje se, da jim ni
mogoče plačati stanovanja. A kaj
je bilo v onih dobrih časih stare-
mu očetu za denar, tedaj, ko so
polja sama rodila, ko se je trta e-
dila medu, da si trgajo ob trga-
lizali prste, ko je napravil v pro-
dajalni tri dovpije in pri tem za-
služil desetake? Tedaj je naš ded-
hodil vesel in gosposki po trgu s
tistim svojim dolгим topim kor-
kom, po katerem ga je poznal vsak
otrok, visok in postaven, lepega,
moškega lica, poštenega pogleda,
v katerem je vedno dremala šala
in nagajivost. Zupniku se je še
odkril, toda prijateljsko in za-
upno, a sodniku le tedaj, če je
sam prvi posegel po kluboku, sicer
je pa menda vse ljudi tikal. Vrata
na dvorišče so bila vedno naste-
žena in ni bilo skoro dne, ko ni-
so privrhili v goste iskri konji z
lahko kočijo, polno žejnih in la-
čnih, veselih ljudi. Tedaj se je de-
zasakal na peti, začel razgrajati
v hiši s svojim mogočnim glasom.
Vpil nad hlapci na dvorišču, da
so tekali zbegani krog vprege in
bili drug drugemu na poti, skočili
k vozu in pol vlekel, pol dvigal
goste iz kočije, starejšim stiskal
roke in jih tolkal po rami in ple-
čih, mlajše ščipal v lica in kričal,
kričal do hrupavosti brezsmiseln-
besede, bučno odpiral hišna vrata,
rinil goste v sobo, prekuvala
stole, tolkel po mizi, dokler ni bi-
lo na njej ogromne steklenice sta-
rega vina, in potem šele, ko se je
v kozareh lesketalo sladko zlato,
se je oddehnal in obmolknil, da
gostje povedo, kdo so in čemu so
prišli. Pravzaprav pa mu ni bilo
veliko na tem, da izve, kdo so, ker
je to sproti pozabljal, in čemu so
prišli, tega gostje sami navadno
niso vedeli: prišli so, se napili in
navesneli, pozno v noč ali malo
pred zarjo ali pa tudi šele drugi
dan zopet odvihrali, široko vihteli
in močno nategovaje vajeti, da
so lepi konji visoko dvigali širo-
ke vratove in kot besni divjali sko-
zi ulice, nevarno zanašaje lahko
kočijo krog voglov. V tistih do-
brih časih je naše sorodstvo bi-
lo vejatno in tisočlito kakor star,
grčav hrast, ki se v svojem dru-
gem stoletju poganja zdrave mla-
dike (sedaj je le še kot brezplod-
na vrba ob umazanem potoku, ki

se ji že suši zadnja korenina v pe-
ščenih tleh), in stari oče je spre-
jemal in gostil strice, botre, bra-
trance, tete, ujece, sestrične in pri-
jatelje brez števila, ki ni nikoli
prej slišal o njih. Ko so sedeli na
vozove in se hoteli zahvaljevati ali
kaj, se je ded smehljaj, ves raz-
igran in malo ometen:

"Ah, kaj boš s tem! Danes ste
prišli vi k meni, jutri jaz k vam,
če me bo volja. Poženi in srečno
vozi!"

A komaj se je voz premaknil, se

je naenkrat domislil, ga zopet u-

stavil in začel vpiti nad dekle:

"Julka, da bi te komar pičil!"

Kaj ne veš, kako je navada pri-
nas! Kaj bomo ljudi žejne gonili
iz hiše?"

In uboga Julka, vsa trudna od

silne potrebe, že nevoljna in za-
čudena nad nečloveško žejno teh
ljudi, ki so ves dan pili kot voli,
teče s steklenico in kozarci ter jih
deli med goste na vozovih. Toda
ded se iznova ujezi in razgraja:

"Kaj boš s kozarci? Manira si
jih je izmislila in ne žejni ljudje.
Ob tla z njimi, kdor je pameten!"

In že je zaženekalo lepo, ten-
ko steklo ob kamen, da se konji
plašijo, mlajši gostje, močno ve-
seli, posnemajo deda, starejši se
muzajo ali hrupno smejejo in po-
tem krozi steklenica od roke do
roke, od ust do ust in staro vino
teče obupno v brezdanja grla.

Tako je gostil naš ded sorodni-

ke in prijatelje. Pa ne samo teh.

Šramba in klet je bila vsakemu
odprta, čeprav ni mogel objubiti,
da poplača sprejem z vabilom; in
kadar je prišel v hišo popoten
človek, mu niso pokazali vrat, do-
kler se je pametno obnašal; ko je
vesel odhajal, je ded še kričal za
njim:

"Srečno hodi, in kadar prideš
zopet mimo, se oglasi!"

Samo to je rekel, toda pogled

mu je govoril:

"A če me srečaš na cesti, se od-
krij in me pozdravi!"

Tako je bilo v tistih starih časih,

ki se jih mnogi še prav dobro spo-
minjajo, in jaz sam vidim še kot
skozi meglo ono lepo, bogato hi-
šo, kupnega veselja. Že mnogo
let pozneje, ko sem bil študent,
me je enkrat ustavil star prijat-
elj mojega deda in mi dejal:

"Da, da. V tisti hiši se je spilo
več vina kot vode. Kaj se hoče?
Vse mine."

Jaz sem te na te besede naglo

prestopil, da zakrijem svoje str-
gane črevlje, globoko zardel, in
menim, da sva se ujela v mislih...

Toda kaj vse to vam mar, ki

ste se pripravili, da poslušate po-
vest o golobih? Tudi so ti spomini
bol žalostni kot veseli; res, govo-
rimo rajši o golobih!

Pod streho tistega malega po-
slopja na dvorišču mojega deda,
o katerem sem prej govoril, je bi-
lo kraljestvo golobov. Kolikokrat
sem v otroških letih splezal na-
skrivaj po vegasti lestevici gor, o-
prezno odrinil stara vrata ni boje-
če stopil v to skrivnostno golob-
jo hišo! V prvem hipu, ko sem
prišel s solnce v mrak podstrešja,
ki ga je razsvetljevalo samo majh-
no okence s pročelja in slabotna
luč, svetlijoča se v dolgih, ozkih
trakovih skozi špranje vrat, ni-
sem razločil skoro ničesar, le ne-
navadno oster duh me je zaščege-
tal v radovednem nosu. Obenem
se je bosa noga lahno vdrila v meh-
ko plast na tleh, kopičeno skozi
več kot pol stoletja, spomin že
davno izumrlih golobjih rodov.
Nato je zašumelo iz vseh kotov ka-
kor veter, široki samei in vitke
samice so prestrašeni prhutali o-
krog okna in bežali iz mirnega do-
ma, potem je pod streho vse ka-
kor izumrlo in le odzunaj je bilo
čuti, kako samice hitro, žalostno
grulijo, dočim se samei oglašajo
jezno, odločno in v presledkih.

Jaz sem počenil, se stisnil v kot

in čakal.

Ko se je privadilo oko teme in

uho golbokega moka, sem jel raz-
ločevati gnezda in bele pare drob-
nih jajčec v njih in negodne, z
rumenim puhom za silo porasle
mladičce; vroči, zatohli zrak pod-
strešja je lahno trepetal njihove-
ga žalostnega cviljenja. Nekaj tež-
kega, duševnega je v takem brez-
skrbnem, bogato obljubenem kra-
ljestvu, ko vanj nenadoma pride-
re močan sovražnik, ko zbeži vse,
kar je odraslega in močnih kril,
z doma, ter ostanejo le nagi mla-
diči, nemočno ležeči v gnezdih, s
široko zvezajočimi kljuni, plašno
pogledujoči v temo, polno groze
in neslutnih nevarnosti — in ne-
hote sem jel zadrževati dih. Čez
nekaj trenutkov se je prikazal na
oknu prvi golob, tako širok, da
je zaslonil vso odprtino, se ozrl na
levo in desno po podstrešju, za-
grulil z globokim, raskavim gla-
som in se nato varno približal svo-
jemu gnezdu. Za njim so prihajali

drugi, oprezni, previdni, nezaup-
ljivi... malo za tem se je ves
golobjak zopet razvil in jaz
sem napel dišasa.

Ponavadi me je ravno tedaj za-
čela klicati stara mati. Slišal sem
jo, stoječo pred hišnimi vrati, ka-
ko vpije preko dvorišča z višjim
glasom, s tistim svojim zvenečim
glasom, ki sem že po njem vedno
spoznal, ali je treba hiteti ali ne,
ali bo treba na delo ali v kuhinjo
po kos kruha, obilno namazanega
z medom. In ko sem se bil že skoro
odločil, da stopim z ljubljene-
ga podstrešja, tedaj zaslišim babico,
kako jezna izprašuje dekle:

"Kam se je zopet skrila, pa-

glavec? Kadar ga nihče ne kliče,

je kakor nalašč vedno pod noga-

mi, kadar ga pa potrebuješ, se bo

zaril v mrvo in se ne bo oglašil,

trmoglavce, čeprav bi ga že konji

zobali!"

Jasno je, da po takih besedah

nisem več mogel dol. Nepokvarje-

nemu otroku de krivica najbolj

hudo — in jaz naj bi bil trmoglav!

Zakaj neki? Zato, ker gledam go-

lobe! Kaj sem komu na poti, če

sedim tu v kotu in se skoro dihati

ne upam? Sedaj seveda ne morem

več dol. Tudi jest ne pojdem in

spat tudi ne. Jaz naj bi bil trmast!

Ne, sploh ne pojdem dol, dokler

ne pridejo pome in me s silo od-
nesejo... Tako sem sklenil svo-
je premišljevanje, in ostal.

Dekla je pretekla vso hišo, pre-

iskala hlev in klet, obletela dvori-

šče, obračala prazne sode, odpira-

la zaboj, ki jih je bilo v dvorani-
ci vse polno, skratka: pregledala
vse skrivne brloge, v katere sem
se zatekal, kadar so grmeli v hi-
ši — ter o vsem tem zasopla in
zbegana poročala babici in sled-
nji se pristavila, da v vodnjaku
čudno šumi voda, in da je vse mo-
goče pri takem otroku, kot sem
baje jaz.

"Seve", se je razjezila babica.

"Utonil je! Kaj pa! Predvečeraj

šnjim je dvakrat zapovrstjo s hr-
ške pade, pa je še v tretje plezal

nanjo. Čudno, da nisi šla gledat

v dimnik, če se ne suši med klo-

basami, avsa!"

Glasovi so se izgubili v kuhinjo

in jaz sem se bolj zakrnil svoje u-

žaljeno srce, zlasti ker nisem pa-
del s hrushke predvečerajšnjim, te-
muč že pred enim tednom in ker
sem bil prepričan, da pojde baba-
ca vendarle naskrivaj pogledat v
vodnjak.

Kakor sem dejal: ves golobjak

se je zopet razvil. Povsod so šu-
mela gnezda, vitke golobice so se

hitele pogovarjati z visokimi, po-
jočimi glasovi, tožile so si materi-
ne skrbi, hvalile lepi naraščaj, ob-
rekovalle svoje moč; sprte sosedo
so se zmerjale iz bližnjih gnezd,
očitale si hinavščino, jezičnost,
ničumnost, svetlohlivost, podti-
kale druga druga skrivne grhe in
natočevalo o nezvestobi; dve
mladi golobici sta stali ob oknu,
sramežljivo pogledovali na sosed-
no streho, kjer so se solnčili tuji
golobje, in si nekaj skrivnostnega
šepetali ter se razposajeno smejali,
neprestano skrivaje lepo, ne-
umno glavo v mehki peruti o-
vratnik. Starejši golobje so okro-
gli, leni, globokoumni gospodje,
ki se ne menijo za prazne ženske
čence in se ukvarjajo s pametnimi
rečmi. Neprestano letajo vun in
noter, kajti skrbeti družini za
vsakdanji kruh je v prvi vrsti nje-
hova dolžnost; če postanejo in se
pomenijo, govore taktne, premi-
šljene besede, z globokim, prepi-
čanim glasom, ki mu je na prvi
mah poznati: poštnjak je izpre-
govoril, izkušen, razumen človek
— golob, sem hotel reči — in ne
kdorsibodi; nekateri so se na sta-
ra leta preveč razpasli, perutnice
že težko nosijo tolosto telo, muči
jih menda tudi naduha in putika,
zakaj domov prihajajo zasopli in
utrujeni ter takoj beže k toplemu
gnezdu kakor stari v zapeček in
komaj utegnejo odgovoriti spoto-
ma znanu na vladno vprašanje.

(Pride še.)

Odvzeta odlikovanja.

Cesar je prekleal odlikovanje
treh nastavljenecv podonavske pa-
robradne družbe, katerim je bil
podelil za hrabrost v službi pred
sovražnikom srebrne zaslužne križ-
ce na traku hrabrostne kolajne. Tri
trije nastavljenici — pišejo se
Beer, Schrada in Schafer — pa ni-
so bili prav nič žalostni, ko so vr-
nili svoja odlikovanja, kajti me-
sto srebrnih križcev so dobili zla-
te, takisto na traku hrabrostne
kolajne. Na podlagi naknadnih
poročil je namreč cesar odločil,
da zaslužijo vsi trije večje odli-
kovanje, kakor pa srebrni križ.
Da se že podeljeno odlikovanje
prekliče in zamenja z odličnejšim
— to je gotovo redek slučaj.

CENIK KNJIG

katere ima v zalogi

SLOVENIC PUBLISHING CO.

82 CORTLANDT ST. NEW YORK, N. Y.

MOLITVENIKI:

Duhovni boj	—60	Jeruzalemski romar	—45
Evangeljska zakladnica	—50	Kristusovo življenje in smrt	—30
Gospod usliši moje molitev	—40	vezano	—30
z posebno velikimi črkami	\$1.00	Krištof Kolumb	—20
Ključ nebeskih vrat	—50	Križana umiljenost	—40
Jezus in Marija	—40	Kaj se je Makaru sanjalo?	—50
Marija Varhinja	—60	Lažnjivi Kljukes	—20
Marija Kraljica	—60	Leban, 100 beril	—20
Marija Kraljica, elegantno	—60	Maksimilijan I.	—20
vezana	\$1.20	Marija, hči polkova	—20
Pot k Bogu, v šagrin vezano	\$1.20	Mati, socijalni roman.	\$1.00
Rajski Glasovi	—50	Malomestne tradicije	—25
Rajski Glasovi, elegantno	—90	Mir Božji	—70
vezano	—90	Miklova Zala	—35
Rajski Glasovi, v slonovo	—1.20	Mirko Poštenjakovič	—20
kost vezano	\$1.20	Na divjem zapadu, vez.	—60
sv. Ura, elegantno vezano	\$1.20	Na indijskih otokih	—30
sv. Ura, v slonovo kost ve-	\$1.20	Najdenček	—20
zano	\$1.20	Na jutrovem	—35
Skrbi za dušo	—60	Na krivih potih	—30
vezano	—60	Na različnih potih	—20
Skrbi za dušo, elegantno ve-	\$1.20	Narodne pripovedi, 1, 2,	—20
zano	\$1.20	in 3. zvezek po	—20
Nebesna naš dom, elegantno	\$1.20	Naseljenci	—20
vezano	\$1.20	Na valovih južnega morja	—15
Vrtec nebeski	—40	Nezgodan a Palavanu	—20
		Nikolaj Zrinski	—20
		O jetiki	—15
		Odkritje Amerike, vez.	—80
		Pasjeglavi	\$1.00
		Prihajač	—30
		Pregovori, prilike, reki	—25

IZVEŠEVALNI ODBOR:

Frank Sakser, predsednik, 82 Cortlandt St., New York, N. Y.

Tajniki:

Edward Kalish, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.
Rudolf Troš, 393 W. Central Park, New York, N. Y.

John Jager, blagajnik, 5241 Upton Ave. So., Minneapolis, Minn.

Denar, kolikor ga podružnica sama ne potrebuje, naj blagovoljno poslati Mr. John Jager. Vsaka plačana svota bode potrjena po blagajniku in razglašena po slovenskih listih.

Pozor! — Tajniki in blagajniki podružnic Slov. Lige!

Tem potom so prošeni vsi tajniki podružnic Sl. Lige, da nemudoma pošljejo na glavnega tajnika sledeča poročila: število članov, ime in naslov predsednika, tajnika in blagajnika, kraj podružnice ter dan ustanovitve.

Blagajnike podružnic pa prosim, da o poslanem denarju na glavnega blagajnika napravijo dva poročila in pošljejo enega na glavnega blagajnika, enega pa na glavnega tajnika, da tem potom lahko vedno izkažemo natančen račun in stanje Slov. Lige.

Za vsa nadaljna pojasnila tičoč se Slov. Lige, naj se cenj. rojaki obrnejo na glav. tajnika Slov. Lige.

EDWARD KALISH, glavni tajnik.

6119 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.

Vse iztise Pravit Slovenske Lige smo poslali glavnemu tajniku Slovenske Lige, Mr. Edwardu Kalishu, 6119 St. Clair Ave., Cleveland, O. — Oni, ki nimajo Pravit, naj se obrnejo naravnost nanj. — Vse potrebne informacije daje glavni tajnik.

Uredništvo G. N.

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Ranjenci in bolniki. Bolnišnica v Kandi. Pri transportu dne 14. maja so med drugimi bolniki in ranjenimi vojniki sledeči Slovenci: Blatnik Fran, Klopeč, okraj Novo mesto. — Džak Anton, Koprivnik, okraj Radovljica. — Dolencšek Fran, Skočjan, okraj Krško. — Držar Fran, Podgora, okraj Novo mesto. — Fajdiga Juij, Kamnik. — Gregori Jožef, Kranjska gora, okraj Radovljica. — Juvan Alojzij Ljubljana. — Kalan Ivan, Bistrica, okraj Kranj. — Klinar Jožef, Noče, okraj Radovljica. — Kopač Ivan, Naklo, okraj Kranj. — Košnik Jožef, Sp. Bela, okraj Kranj. — Marinko Ivan, Kozarje, okraj Ljubljana okolica. — Menejger Ivan, Begunje, okr. Radovljica. — Pirih Ivan, Britof, okraj Kranj. — Podlesnik Davorin, Rateče, okraj Krško. — Potočnik Fran, Karnice, okraj Radovljica. — Preseren Martin, Ljubljana. — Rozman Jožef, Boh. Bistrica, okraj Radovljica. — Šue Andrej, Dolnja vas, okraj Postojna. — Šarl Anton, Zaspe, okr. Radovljica. — Štros Jožef, Stare Fužine, okraj Radovljica. — Visler Jožef, Gmajna, okraj Krško. — Zelene Jožef, Vrhnika, okr. Ljubljana okolica. — Zupan Fran, Bodseče, okraj Radovljica. — Žerovec Matija, Pretrg, okraj Radovljica.

Umrli kranjski vojniki. V Gradcu so po bolnišnicah do 1. maja umrli naslednji kranjski vojniki: Martinčič Alojzij 97. pešpolk, iz Vrem na Notranjskem; Trontelj Jožef 17. pp., St. Jurij pri Grosupljem; Bajec Jožef 17. pp., St. Peter pri Novem mestu; Virant Radoslav, praporščak 27. pp., Ljubljana. — Bajec Jožef, črno-vojnik, čevljar z Broda, doma na Trški gori, je v garnizijski bolnišnici št. 7 v Gradcu umrl dne 2. maja. Zapustil je doma ženo s tremi nedorošlimi otroci.

Iz izkazov izgub. Bohince Fran, 7. lov. bat., 1. stot., Zalog, ujet. — Drnovšek Ivan, 7. lov. bat., 4. st., Zagorje, ujet. — Jug Josip, 7. lov. bat., nadom. stot., Kal, ujet. — Knafelc Alojzij, 7. lov. bat., 2. st., Prečna, ujet. — Odlazek Fran, 26. dom. p., 7. st., Dole, ranjen. — Kader Zehner Alojzij, 53. pp., 8. st., Krško, ujet. — Ajster Mihael, 17. pp., 1. st., Cerklje, ujet. — Burnik Anton, 17. pp., 4. st., mrtv. — Čajnkari Blaž, 17. pp., 5. st., mrtv. — Kristan Ivan, 17. pp., 2. st., mrtv. — Čot Jakob, 17. pp., 1. st., ranjen. — Hribar Josip, 17. pp., 6. stot., ranjen. — Janežič Ivan, 17. pp., 2. st., Litijska, ranjen. — Kovac Anton, 17. pp., 1. stot., St. Rupert, ujet. — Krašovec Ivan, 5. drag. p., Stari trg, mrtv. — Krizan Fran, 17. pp., 2. st., Mlaka, mrtv. — Perpar Ivan, 17. pp., 1. st., Dobrič, ujet. — Pire Alojzij, 17. pp., 2. st., mrtv. — Poženel Karol, 17. pp., 2. st., mrtv. — Resman Ivan, 17. pp., 2. st., ranjen. — Skrivanič Marko, 97. pp., 8. st., ujet. — Zorč Andrej, 17. pp., 2. st., Brezovi-

Anico je pustila nekaj starejši Terziji v varstvo, ki je pa otroka pustila samega. Otrok je zasel v lužo in utonil.

Lovski zakon potrjen. Cesar je sankcioniral lovski zakon za Kranjsko, katerega je sklenil deželni zbor kranjski.

Prepoved. Na podlagi ministrskega ukaza z dne 8. maja 1915 deželna vlada nakupovanje živine potovaje od hiše do hiše po vsej vojvodini Kranjski od 14. maja 1915 naprej prepoveduje. Prestopki te prepovedi se bodo kaznovali.

Vojaški dopusti za dela v vinogradih. Deželna vlada je razposlala e. kr. okrajnim glavarstvom odlok, ki pravi med drugim: C. kr. ministrstvo za deželno brambo je sporočilo e. kr. poljedelskemu ministrstvu, da se smejo tudi vinogradnikom (vinogradskim delavcem) dovoliti dopusti najdalje za 14 dni. Začetek dopusta določijo deželnoobrambni oddelki e. in kr. višjih vojaških poveljstev dogovorno s političnimi oblastmi. I. stopnje na podlagi krajevni razmer. Podobno odredbo je ukrenilo e. kr. vojno ministrstvo. Deželna vlada je sporočila e. in kr. vojaškemu poveljstvu v Gradcu za zadovno vprašanje, da bo z ozirom na različne razmere glede rasti dovolila dopuste vinogradnikom v političnih okrajih: postojnskem, litijem, krškem, novomeškem, črnomeljškem in kočevškem.

Potovanje vojaških obvezancev v inčestvo. Po ministrskem ukazu z dne 25. julija 1914 je vojaški dolžnost podvrženim prepovedano prekoračiti meje monarhijske v inčestvo. Izjeme more dovoliti v posebno oziroma potrebnih slučajih politična deželna oblast v sporazumu z vojaškim teritorialnim poveljstvom. Ker je torej za stranke, bivaajoče na Kranjskem, predpisani sporazumi e. kr. deželne vlade v Ljubljani in e. in kr. vojaškega poveljstva v Gradcu, morejo stranke le tedaj računati na pravočasno rešitev prošnje, če jih vlože najmanj 14 dni pred nameranim nastopom potovanja pri okrajnem glavarstvu svojega bivališča, v policijskem okrožju Ljubljana pa pri e. kr. policijskem ravnanstvu in prilože vse potrebne dokumente, zlasti izkaze o vojaškem službenem razmerju.

ŠTAJERSKO.

Premeščen. Iz Maribora poročajo: V Bruck ob Muri je odšel dne 19. maja Avgust Lukačič, ad-junkt Južne železnice. Bil je premeščen. V slovenski narodni družbi Lukačič ni le užival splošnega ugleda kot zaveden mož, bil je vrhu tega tudi znan humorist, na kojega račun se je marsikakšen večer zabavala vsa narodna družba, ki je posejala naš "Narodni dom". V narodnih društvih je bil Lukačič nad vse vester ten točen sotrudnik, ki je naložena mu dela izvrševal vedno redno in vestno. Prav posebno sta mu bila prilasala na sree železničarski Ciril-Metodovi podružnici, kojih predsednik je bil, ter "Dramatično društvo", kojega blagajnik je bil. Obe podružnici sta že v prvem letu svojega obstanka prispevali pod njegovim vodstvom v tako izdatni meri, da sta želi vseobče priznanje in laskave pohvale. Blagajniško mesto Dramatičnega društva je prevzel Lukačič že pred dvema letoma in to pod precej težavnimi okoliščinami, ki jih je pa vse premagal.

Kaj se vse popiše o vojakih! Dunajski "Reichspost" opo-bečje z bojišča opise raznih oseb in med drugimi opisuje nekega štajerskega Slovenca tako-le: Učitelj štajerski Slovenec — njegovo ime, kakor tudi ime njegovega šuge se je glasilo čudno blaglasno — je bil nekoliko gluhi in je malo govoril; le poslušal je, ob priložnosti je posegel z besedo vmes, včasih, če je napačno slišal, z neprimerno; imeli smo z njim svoje prijateljske šale, on pa z nami. Bil je častnik pri trenu in nam je prinašal v zapušeni kraj pošto. "Zame kaj?" "Ne, zate ni nič tu, le za poveljnika in za doktorja." Segel je iskaje v žep. "Poglej, zate je tudi nekaj tu, sem čisto spregledal. Danes smeš mirno plačati dve steklenici šampanjca. Imaš veliko pošte." Pa je ni nič imel. Pozneje je postal živahnejši in je začel celo razkladati svoje politične nazore, izborni človek in srčno dober tovariš. Na Vodici je bil še tihi, je pridno netil ogenj in metal vanj hode in dračje in nam je pomolil, kolikorkrat smo vzeli iz skatljice cigareto — je že tu, gorečo vejico pod nos, dobri gospod Ivana Zladoljeva. — To je zanimivo, kajne, rojaki!

KOROŠKO.

Ranjeni in bolni vojniki. V rez. bolnišnici št. 1 v Celovcu je bilo 16. maja 6 častnikov in 1087 mož. Od 10. do 16. maja so bili v to bolnišnico sprejeti od domačih čet ranjeni in bolni vojniki: Nadporočnik Alfonz Hudetz, dom pp. št. 4, in poročnik v rezervi Ferd. Frauscher, polj. top. polk št. 9. — Od 7. pp.: korp. Avgust Petušnik, korp. Oton Trost, poddes. Tomaž Gfrerer; pešci: Fr. Platzler, Ferd. Kögl, Martin Tamnik, Adolf Cene, Miha Babel, Josip Reisinger, Iv. Hojnik in Janez Deraše. — Od lov. bat. št. 8: lovec Henrik Kramer, Valentin Kreuzer, Karl Jörgel in Josip Schmölzer. — Od p. top. p. št. 9 topničar Fran Gruber. — Od dom. pp. št. 4: pešca Valentin Heilingner, Janez Stangl. — V rezervno bolnišnico sirotišna vojašnica v Celovcu so pripeljali štiri ruske obojele vojake 183. pp. iz tabora ujetnikov v Greifenburgu in iz Humberškega gradu.

Snaženje bolnišnic. Dne 17. maja so začeli rezervne bolnišnice v Celovcu korenito snaziti. Plačane strežnice in ordinacijske pisarice so odpustili, ker je število ranjenih in bolnih premalo.

PRIMORSKO.

V ruskem ujetništvu. Vojnoinformacijski urad v Gorici izkazuje: Anton Komel iz Gorice, 21 let star, 27. polka, se nahaja v Harkovu. — Alojzij Čej iz Gorice, 29 let star, 45. polka, je v Petropavlovsku ranjen. — Andrej Dugon iz Tolmina, 32 let star, lovskega bataljona, se nahaja zdrav v Belovu, gubernija Tula. — Anton Goljevšek s Kanalskega, vojak 20. lovskega bataljona, 24 let star, se nahaja v Moskvi. — Matija Kožmar z Bovškega, 29 let star, vojak 27. domobr. polka, je ujetnik v Pensu. — Ivan Makovec iz Gabrij na Vipavskem, 25 let star, vojak 4. domobr. polka, se nahaja zdrav v Bolovu, gubernija Voronež. — Ivan Pregelj iz Renč, 26 let star, vojak 27. domobr. polka, se nahaja v Dobrovu, gubernija Voronež. — Fran Primožič, 25 let star iz Sežane, vojak 87. polka, se nahaja v Obojnu, gubernija Kursk. — Ivan Rutar iz Čiginja, 33 let star, vojak 20. lov. bat., se nahaja v Uglicu, gubernija Jaroslav. — Ivan Stanič s Kanalskega, vojak 27. domobr. polka, se nahaja v Pensu, dostavljeno je, da je zdrav. — Fran Strgulce, 25 let star, vojak 97. polka, doma iz Soče na Bovškem, se nahaja v Moskvi. — Fran Žigon iz Gorice, 38 let star, vojak 87. polka, se nahaja zdrav v Bobrovu, gubernija Voronež. — Nikolaj Toroš iz Neblega v zapadnih Brdih, 32 let star, vojak 20. lov. bataljona, je v Moskvi. — Karol Žigon iz Ajdovščine, 21 let star, 27. domobr. polka, je v Mologu, gubernija Jaroslav. — Anton Širca iz Mavhinj, 32 let star, 20. lov. bat., se nahaja zdrav v Moskvi. — Dinko Fakin, 24 let star, iz Sežane, 96. polka, zdrav v Belevu, gubernija Tula. — Ivan Golob iz Solkana, 23 let star, 97. polka, zdrav v Bobrovu, gub. Voronež. — Fran Hebat iz Gorice, 24 let star, številka polka ni navedena, v Belevu, gubernija Tula; tam se nahaja tudi Ignacij Jug, 24 let star, s Tolminkeskega, 97. polka. — Lovrene Misigoj iz Biljane, 24 let star, 97. polka, v Nižnem Novgorodu. — Po 7 mesecih se je oglasil iz ruskega ujetništva Anton Mavrič z Robidnega brda na Kanalskem.

Odložil je svoje mesto v goriskem deželnem odboru deželni poslanec dr. Al. Franko. Namesto njega je vstopil v deželni odbor dr. Anton Gregorič.

NAZNANILO.

Rojakom v državah Illinois in Wisconsin naznanjamo, da jih bo de obiskal naš zastopnik

Mr. FRANK MEH

kateri je opravičen pobirati naročnino za list "Glas Naroda" in izdajati pravovaljavna potrdila. Rojakom ga toplo priporočamo.

Upravištvu "Glas Naroda".

Kje je moj bratranec VINCENC SUM? Doma je iz Krašnje, pošta Lukovica pri Brdu na Gorinskem. Pred 9. leti je dospel v Ameriko in se nastanil v Yale, Kansas. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, kje se nahaja, da mi naznani, ali naj se sam javi. — Marie Sum, 15714 Waterloo Rd., Collinwood Sta., Cleveland, O. (19-22-6)

Iščem svojega sina FRANKA ŠMUK. Svoječasno je bival v Barberton, Ohio, in sedaj ne vem, kje je. Prosim cenjene rojake, če kdo ve, da mi javi, ali naj se pa sam oglasi. — Frank Šmuk, Box 153, Lowber, Pa. (18-21-6)

NEGUJTE SVOJE LASE!

Uspešno znanstveno zdravljenje popolnoma zastoj za možke in ženske.

Ali vam izpadajo lasje? Ali se vam pričenejo lasje predčasno redčiti? Ali so vaši lasje suhi in lepljivi? Ali imate luskin: in vas srbi glava? Ali ste plešasti, ali pričenejo dobivati plešo? Ako trpite na kateri gorinavedeni bolezni, ne čakajte, ampak se pričnite takoj zdraviti, kajti vsako zavlačevanje je nevarno. Pišite takoj po našo ilustrirano knjižico s naslovom:

"RESNICA O LASEH" (spisana od slavnega evropskega specialista)

Kajlika vsebuje sledeča poglavja:

Pouk o lasih; Ustroj las in temena; Vzroki izpadanja las in pleše; Kako ohraniti zdrave in dobre lasje; Zdravljenje, vsled katerega zrasnejo lasje v šestih tednih; Osivlost; Brada in brke; Pri-znanja in zahvale ozdravljenih ljudi.

Brezplačen poskus zdravljenja. Zelim vas prepričati na svoje lastne stroške, da bo zdravilo "Calvacura" ustavilo izpadanje las, odstranilo luskin: in srbečo ter pospešilo rast las. Posljemo vam št. vredno steklenico "Calvacure" št. 1. obenem z gorinavedeno knjižico "Resnica o lasih", ako nam pošljete svoje ime in 10 centov v srebru ali znakmah, da se pokrije poštno stroške.

Šesti teden. Izrežite kupon spodaj ter ga pošljite še danes na: UNION LABORATORY, Box 567, Union, N. Y.

Priloženo vam pošljemo 10 centov za poštnino ter vas prosim da mi pošljete št. vredno steklenico "Calvacure" št. 1 ter vašo knjižico z naslovom "Resnica o lasih" (Ta kupon priložite pismu.)

Za slovenske grafofonske plošče, Columbia grafofonske, slatnine in srebrnino obrnite se name.

A. J. TERBOVEC, Frontenac, Kans. (7-11 v sob)

POZOR, SLOVENKE! Službo dobi Slovenka v kuhinji v "Boarding house". Plača \$25 do \$30.

Ludwig Slack, Leadville, Colo. Box 972,

Slovenska naselbina.

V slovenski farmerski naselbini v Sheldonu, Rusk Co., Wis. je že 27 slovenskih familij naseljenih. Prostora imamo še za 1000. Za natančen popis, mape in MUŠTER prsti pišite na:

A. H. SKUBIC Sheldon, Wis.

dobite "GLAS NARODA" skozi štiri mesece dnevno, izvzemši nedeljo in postavnih praznikov. "GLAS NARODA" izhaja dnevno na šestih straneh, tako, da dobite tedensko 36 strani berila, v mesecu 156 strani, ali 624 strani v štirih mesecih. "GLAS NARODA" donša dnevno poročila z bojišča in razne slike. Sedaj ga sleherni dan razpošiljamo 13,000! — Ta številka jasno govori, da je list zelo razširjen. Vse osobje lista je organizirano in spada v strokovne unije.

Frank Petkovšek

Javni Notar (Notary Public)

718-720 MARKET STREET

WAUKEGAN, ILL.

PRODAJA fina vina, izvrstne smotke, patentirana, zdravila.

PRODAJA vošne listke vseh prekomorskih ert.

POŠILJA denar v stari kraj zanesljivo in pošteno.

UPRAVLJA vse v notarski posel spadajoča dela.

Zastopnik "GLAS NARODA" 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Običajna zmota.

Na tisoče Amerikancev trpi na boleznih v drobu in najnavadnejša med temi je konstipacija (zaprtje) in nje komplikacije. Večina teh bolnikov dela isto napačno, to je, da rabi pilule in različna odvajalna sredstva, ne da bi se kdo informiral, če so ta sredstva škodljiva ali ne. Vsako močno odvajalno sredstvo, ki oslabi telo ali ki povzroči, da se telo navadi na to sredstvo, je škodljivo. Ako trpite na konstipaciji ali kakki bolezni, ki izvira iz nje, rabite sredstvo, ki vam bo ne le prineslo olajšave, temveč bo v istem času tudi ojačilo vaše prebavne organe. Tako sredstvo je

TRINER-JEVO ameriško Elixir grenko vino

Napravljeno je iz rdečega vina in zdravnih rož, odvajalnih, toničnih in aromatičnih — ter je namenjeno za

KONSTIPACIJO, KOMPLIKACIJE SLEDNJE, SLABO PREBAVO, NAPETOST, BOLEČINE V DROBU, ŽELOČNE BOLEZNI, NERVOZNOST, OSLABELOST.

Uspeh tega zdravila je zelo dober pri boleznih, povzročenih ali zvezanih s konstipacijo in slabostjo. Vsled tega naj bi se rabilo ob prvem znaku nerednosti prebavnih organov.

Cena \$1.00 V lekarnah

JOS. TRINER, izdelovalec

1333-1339 S. Ashland Ave., Chicago, Ill.

Ako vas mučijo revmatske ali nevralgične bolezni, poskusite Trinerjev Liniment. Olajšal vam bo takoj bolečine. Cena 25 in 50c; po pošti 35 in 60c.

Trinerjev Bitter-Wine

HOŘKÉ VÍNO

Produced by JOSEPH TRINER 799 S. Ashland Ave. CHICAGO, ILL.

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Triner's American Bitter-Wine

Senca meča

ROMAN IZ ČASOV NAPOLEONA I.

Angleški spisatelj Robert Buchanan. — Za Glas Naroda prevel G. P.

41

(Nadaljevanje).

Kadarkoli se je Pipriac ozrl navzdol, se mu je zavrtilo v glavi in hitro se je umaknil nazaj. Mikel Grallon, bolj izkušen, je mirno gledal v globino, vendar pa je tudi on pazil, da se ni preveč približal robu pečin.

Naenkrat je dvignil Mikel roko in vsi so obstali. Na dotičnem mestu je molela velika skala v prepadi, nalik rtu.

— Poslušajte! — je rekel Mikel. — Katedrala je prav pod nami in skušal bom videti kaj!

Pazno se je približal pečini. Ko je bil oddaljen od nje le par korakov, se je vrnil na trebuh ter plezal naprej, dokler ni imel glave preko pečine. V tem položaju je vstrajal precej časa in Pipriac je že postajal nevoljen. Naenkrat pa se je Mikel obrnil, pomignil z roko in pokazal navzdol. Postal je bled kot zid.

Pipriac in dva druga orožnika sta odložila puške, snela z glave klobuke in vsi trije so se približali skali na način kot je storil to Mikel.

— Ali je on? — je vprašal Pipriac.

— Poglejte! — je rekel Mikel Grallon.

V onem trenutku so vsi trije obrzali strmelj v prepadi. Sprva niso videli ničesar razločnega, — strašen prepadi, ob kojega vznožju je gnelo morje. Prav pod njimi se je obračal prepadi na znotraj in zdelo se jim je, da visijo v zraku. Pod njimi, nekoliko na levo, je bilo videti stene katedrale sv. Gildasa, stezajoče se v morje. Te stene, tako velikanske za onega, ki jih je gledal iz bližine, so bile videt sedaj majhne.

— Kje, kje! — je mrmral Pipriac, kojega obraz je žarel kot ogenj.

— Ravno spodaj, z obrazom, zročim na morje.

V tem trenutku se je Rohan Gwennern obrnil ter pogledal kvišku. Vsi so zakrknili. Od zgoraj je bil videti majhen kot prtilikave, hodeč po mestih, kjer ni bilo nobenega oprijema niti za muho.

Ko so Pipriac in ostali zlezli nazaj ter zopet stali na nogah, je kazal vsaki obraz veliko potrtost. Pipriac pa je rekel:

— On je sam vrag! Nihče bi ne mogel hoditi kjer hodi on, ne da bi se razbil kot jajce na tleh!

— Bilo je strašno videti! — je rekel eden orožnikov.

— Nihče mu ne more slediti! — je rekel Andre.

— Neumnost! — je zakričal Mikel Grallon. — On pozna pečine boljše kot ostali in on je kot koza na svojih nogah. Sedaj si lahko mislite, kako si je rešil življenje ono noč, ko ste ga zalotili na pečinah. No, kmalu ga bomo dobili in konec bo njegovega bahštva!

— Tu samo izgubljam čas! — je vskliknil Pipriac, ki je zrl na Mikel Grallona z izrazom, ki je bil vse preje kot prijazen. — Jti moramo navzdol po "Lestvice sv. Triffina." Vi širite, — Nicole, Bertram, Hoel in Jan — ostanete tu zgoraj in boste pazili na vse, kar bomo storili. Ako pride gor, primite ga živega!

— Če se bo pa ustavil! — je rekel eden izmed mož.

— Proketo! Saj ste štirje proti enemu! — Vi drugi, marš! Mikel Grallon, vi z nami!

Pustivši te štiri na mestu, so drugi odhiteli. Niso se bili daleč, ko je Pipriac naenkrat vskliknil ter stopil korak nazaj. Naenkrat namreč je skočila iz prepada spodaj neka živa stvar in stala sedaj na robu pečin, radovedno zroč na skupino ljudi. Bila je Jannedik. — Božja mati! — je rekel seržant. — Skoro bi mi bilo vzelo sapa! — Pa je le koza.

— Last matere ubežnika! — je rekel Mikel Grallon. — Hudo bna žival je to in prebrisana kot sam vrag!

Ko je premagala prvo presenečenje, se je Jannedik približala ter šla mimo skupine z veliko brezbriznostjo. Za trenutek je bilo videti kot da hoče s svojimi rokami napasti orožnike, a trenutek pozneje si je premislila in odšla.

Dospeli so sedaj do "Lestvice sv. Triffina." Šli so navzdol, dokler niso dospeli do brega.

V tem času je postalo že skoro popolnoma temno v senci pečin in kjerkoli so iskali pod izvedenim vodstvom Mikel Grallona, nikjer niso mogli najti nobene sledi o beguncu. Grallon sam je splezal na pečino, s katere je bil pred kratkim priplezal Rohan, a ko je došel do višine petdeset čevljev, se je obrnil ter vrnil nazaj k tovarišem.

— Ko bi imel noge muhe, — je mrmral Pipriac, — bi mu morala slediti, a on hodi po krajih, kjer ni hodil poprej še noben človek.

— Ne more biti daleč proč, — je rekel Mikel. — Izven katedrale ni nobenega pota, po katerem bi mogla plezati celo koza. V katedrali sami moramo iskati in na srečo se je ravno pojavila oseka.

Potekla pa je še cela ura, predno se je moglo priti krog stene, ki je štrlela v morje. Ko so stopili skozi "Vrata", je bil prostor zavrt v temo in visoko nad stenami katedrale so migljale prve zvezde. Celotno Pipriac, ki ni bil niti po naravi, niti po vzgoji praznoveren človek, je čutil nekako tesnobo. Skrivnostna tišina je vladala in čuti je bilo le grmenje morja, kojega valovi so se lomili zunaj. Ničesar ni bilo opaziti in noč je zavladovala absolutno v tem prostoru.

Možje so govorili pritaženo in se boječe pomikali naprej.

— Ko bi imeli s seboj plamenico! — je rekel Pierre.

— Človek bi rekel, da je bil sam Vrag tu ponoči! — je mrmral Pipriac.

Mikel Grallon se je pokrižal.

— Blaženi sv. Gildas naj zabrani, — je zamrmral. — Slušajte, kaj pa je to!!

Iz neke dupline, katere pa ni bilo mogoče videti, se je pripodila jata golobov ter poletela preko njih glav.

— Začaran in proklet prostor je to, — je rekel Pipriac. — Ni mogoče videti niti za en prst pred nosom. Proketo! Prav tako je kot iskati iglo na morskem dnu. Da me je Bog ustvaril kot kožo ali sovo, bi še bilo, a tavati tu v temi nima nobenega pomena.

Tako se je družba umaknila iz katedrale ter je kmalu stala na svetlejšem mestu na obali. Popolna tema je obdajala sedaj pečine na obeh straneh.

Sledilo je daljše posvetovanje, tekom kojega je Mikel Grallon trdovratno zatrjeval, da Rohan ne more biti daleč in da bo lahko ubežal, če se ne pazi celo noč.

— Drugače, — je trdil špijon, — se bo splazil ob pečinah naprej v kak oddaljen kraj. Stavim glavo, da nas še sedaj opazuje. Ako uide, dobro! Jaz ne rečem ničesar! — Stori sem svojo dolžnost kot dober državljani. Če ga pa hočete ujeti, morate držati svoje oči dobro odprte do jutra.

Resnici na ljubo bodi rečeno, da bi se bil Pipriac rad umaknil ter nadaljeval z zasledovanjem druge jutro. Dasiravno je bil vreden v svojem poslu, je bila njegova skrita želja, dati beguncu še drugo priliko za beg. Nekaj v obnašanju Mikel Grallona pa ga je svarilo in mislil si je, da je ta mož špijon v več kot enem oziru in da bi ga naznanil pri predstojnikih, če bi kazal premajhno unemo pri zasledovanju begunca. Vsled tega je sklenil, da zastraži katedralo

sv. Gildasa in celo okolico in pečine skozi celo noč, do jutra. Dva nadaljna moža je poslal na pečine ter razpostavil ostale po bregu.

Noč je mirno potekla, dasiravno je bilo par napačnih alarmov. Konečno, ko so bili že vsi izmučeni, je napolnil dan in z vetrom z morja je prišel tudi močan naliv. Vsi vaščani, izveniši Mikel Grallon, so se vrnili domov, ker niso pričakovali nobenega uspeha.

Se enkrat, ko je nastopila oseka, je popeljal Mikel družbo krog "Vrat" in samotna katedrala je odmevala od glasov. Veliki črni kormorani so še vedno čepeli na stenah. Nekateri so odleteli s težkim poletom proti morju, večina pa je obsedela nepremično vsprico bajonetov orožnikov. Vse je bilo sedaj svetlo in vidno: — rdeče granitne skale, ki so štrlele iz pečin, "Vrata", porasla z zelenim mahom, fantastične dolbine v stenah in naravni kipi, predstavljajoči v ljudski domišljiji v kamen izpomenjene menihe.

Možje so preiskovali vse dupline in kote, a niso mogli najti nobenega sledu o kakem živem bitju. Ob vsakem koraku je postal Pipriac bolj razjarjen, kajti pogrešal je svoje običajne jutranje količine žganja. V istem razpoloženju so se tudi nahajali njegovi orožniki.

— Stotisoč hudičev! — je kričal. — Človek bi mislil, da je prišel sem loviti rake in polže in jaz ne vidim nobenega skrivališča, razven za ptice.

(Nadaljuje se).

Velika zaloga vina in žganja.

MARIJA GRILL

Prodaja belo vino po 70c. gallon
crno vino po 50c.
Drožnik 4 gallone za \$11.00
Brinjevec 12 steklenic za \$12.00
4 gallone (sodček) za \$16.00
Za obilno naročbo se priporoča

Marija Grill,

5308 St. Clair Ave., N. E., Cleveland, Ohio.

ZASTONJ

deset (10) HASSAN kuponov
(IZREŽITE TA KUPON)

TA POSEBNI KUPON je vreden deset (10) HASSAN CIGARETNIH KUPONOV ako se ga predloži skupno z devetdesetimi (90) ali več rednimi HASSAN CIGARETNIH KUPONI v kaki na tih HASSAN PREMIJSKIH POSTAJ ali pri THE AMERICAN TOBACCO CO., Premium Dept. 490 Broome St., New York, N. Y. (Ta ponudba ugasne 31. decembra 1915.)

Velika vojna mapa

vojskujočih se evropskih držav.

Velikost je 21 pri 28 palcih.

Cena 15 centov.

Zadej je natančen popis koliko obsega kaka država, koliko ima vojakov, trdnjav, bojnih ladij i. t. d. V zalogi imamo tudi

Novo stensko mapo cele Evrope.

Cena ji je \$1.50.

Pri nas je dobiti tudi velike zemljevide posameznih držav, kakor naprimer od Rusije, Nemčije, Francije, Belgije in Balkanskih držav. Vsi so vezani v platno in vsak stane 50 centov.

Naročila in denar pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

Najmodernejša TISKARNA

"GLAS NARODA"

Izvršuje vsakovrstne tiskovine po nizkih cenah.

Delo okusno. Izvršuje prevode v druge jezike.

Unifakno organizirana.

Posebnost se društvoma pravila, obročnica, pamfleti, cestni listi.

Vsa naročila pošljite na:

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

NAZNANILO.

Cenjenim naročnikom v Michiganu, Wisconsinu in Minnesoti sporočamo, da jih bo v kratkem obiskal naš potovalni zastopnik.

Mr. OTO PEZDIR,

ki je pooblaščen pobirati naročila in izdajati tozadevna potrdila. Upravištvu "Glas Naroda".

Prosti nasvet in informacije priseljencem.

"The Bureau of Industries and Immigration" za državo New York varuje in pomaga priseljencem, ki so bili oleparjeni, oropani ali s katerimi se je slabo ravalo.

Brezplačno se daje nasvete pri seljencem, kateri so bili oleparjeni od bankirjev, odvratnikov, trgovcev z zemljišči, prodajalcev parobrodskih listkov, spremljevalcev, kazipotov in posetnikov gostila.

Daje se informacije v naturalizacijskih zadevah: kako postati državljani, kjer se oglašati za državljanske listine.

Sorodniki naj bi se sestali s priseljenci na Ellis Islandu ali pri Barge Office.

DRŽAVNI DELAVSKI DEPARTMENT (State Department of Labor) BUREAU OF INDUSTRIES AND IMMIGRATION.

Urad v mestu New Yorku: 26 East 29th St., odprti vsaki dan od 9. ure jutraj do 5. popoldne in v sredo zvečer od 8. do 10. ure.

POZOR ROJAKI!

Najbolj uspešno mesto za bivanje in moške last, kakor tudi za moške brke in brado. Ako se radi to mazilo, zraščajo v 6 tednih krasni, gosti in dolgi lasje, kakor tudi moškim krasne brke in brado in nelo do odpadali in se ovisli. Revmatizem, kistobi ali trganje v rokah, nogah in križu v 8 dneh popolnoma odpravim. rane, opekline, bole, ture, kraste in grinte, potne noge, kurje oči, krakovice, ozobline v par dneh popolnoma odstranim. Kdor bi moja zdravila brez uspeha rabil, mu jamčim za \$5.00. Pišite takoj po cenik in knjižico, pošljem zastonj.

JAKOB WAHČIČ,

1092 E. 64th St., Cleveland, Ohio.

ROJAKI NAROČAJTE SE NA "GLAS NARODA". NAJVEČJI SLOVENSKI DNEVNIK V ZDR. DRŽAVAH.

Veliki vojni atlas

vojskujočih se evropskih držav in pa kolonij-skih posestev vseh velesil.

Obsega 11 raznih zemljevidov.

na 20tih straneh in vsaka stran je 10 1/2 pri 13 1/2 palca velika.

Cena samo 25 centov.

Manjši vojni atlas

obsega devet raznih zemljevidov

na 5 straneh, vsaka stran 8 pri 14 palcev.

Cena samo 15 centov.

Vsi zemljevidi so narejeni v raznih barvah, da se vsak lahko spozna. Označena so vsa večja mesta, število prebivalcev držav in posameznih mest. Ravno tako je povsod tudi označen obseg površine, katero zavzemajo posamezne države.

Pošljite 25c. ali pa 15c. v znakmah in natančen naslov in mi vam takoj odpošljemo zaželeni atlas. Pri večjem odjemu damo popust.

Slovenic Publishing Company,

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

NAJBOLJŠA

SLOVENSKO-ANGLEŠKA SLOVNICA

Prirejena za slovenski narod, s sodelovanjem več strokovnjakov, je založila Slovenic Publishing Co., 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.

Cena v platnu vezani \$1.00. Rojaki v Cleveland, O. dobe isto v podružnici Fr. Sakser, 1604 St. Clair Ave., N. E.

Compagnie Generale Transatlantique

(Francoska parobrodna družba.)

Direktna črta do Havre, Pariza, Svico, in mesta in Ljubljano.

Postopni parniki po: "LA SAVOIE" na dva v'čka "LA NORMANDE" na dva v'čka "LA FRANCE" na dva v'čka

Upravni parniki po: "Chicago", "La Touraine", "Rochambeau" in "Niagara"

Glavna agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK

corner Pearl St., Chesabrough Building. Postopni parniki odplujejo vedno ob ureh in pristanišča Sloviki 87. N. E.

Zanesljivo pride sedaj

denar v staro domovino.

Do Jobrega sem se prepričal, da dospejo denarne pošiljke tudi sada, zanesljivo v roke naslovnikom; razlika je le ta, da potrebujejo pošiljke v sedanjem času 20 do 24 dni.

Torej ni nobenega dvoma za pošiljanje denarjev sorodnikom in znancem v staro domovino.

100 K velja sedaj \$16.50 s poštnino vred.

FRANK SAKSER

82 Cortlandt Street,

New York, N. Y.

6104 St. Clair Ave., Cleveland, Ohio.